

Даме и господо, поштовани чланови породица погинулих бораца, инвалиди, демобилисани борци, господине начелниче општине, потпредједничке Скупштине општине, уважени гости, дозволите ми да још једном, са посебним поштовањем, поздравим одликоване борце и ратне старјешине наших бригада, као и ратне команданте бригада, ма где били. Окупили смо се да обиљежимо јучерашњи Дан Војске Републике Српске и данашњи Дан 327. и осињске бригаде.

У име Општинске борачке организације желим да вам се захвалим што сте се одазвали нашем позиву да се заједно присјетимо, прије свега, оних који су током ратних година изгубили животе, али и времена у којима смо се борили за слободу, свој опстанак и живот на овим просторима.

Војска Републике Српске настала је Одлуком Народне скупштина Републике Српске 12. маја 1992. године. То је била једна од најважнијих одлука тог времена, а штаб Бањалучког корпуса ЈНА је преименован у Штаб ВРС. Снаге су биле организоване у шест корпуса: Први крајишки, Други крајишки, Источнобосански, Сарајевско-романијски, Дрински и Херцеговачки корпус.

Ратни командант Војске Републике Српске, односно начелник Главног штаба од почетка до краја рата, био је генерал-пуковник Ратко Младић.

Током рата кроз војску су продефиловале 62 бригаде, које су наравно доживљавале трансформације и интеграције, а у њима и другим јединицама било је ангажовано око 210 хиљада бораца.

Током ратних операција страдао је 23.731 припадник Војске Републике Српске, а неколико десетина хиљада је рањено.

Војска Републике Српске је, од 1992. до 1995. године испунила своју историјску улогу. Сачувала је највећи дио српског народа и територије и пресудно утицала на настањање Републике Српске.

Дозволите ми да се, у само неколико ријечи, присјетимо ратних путева наших бригада.

27. моторизована бригада, била је једна од највећих бригада у Првом крајишком корпусу Војске Републике Српске. Формирана је 13. маја 1992. године, а кроз бригаду је, током четири ратне године, прошло око пет хиљада бораца. Припадници су били углавном са подручја општина Дервента, Брод и Прњавор, али је било и бораца и из још десетак општина у Републици Српској. Самостална чета „Меша Селимовић“, састављена углавном од припадника бошњачког народа, дјеловала је и у 27. и у осињској бригади.

Највећи допринос током рата 27. бригада дала је у операцијама за ослобађање окупираних дијелова Посавине, ослобађању коридора, затим одбрани српског народа на подручју Теслића и Власенице, као и на многим другим мјестима где је Србима био угрожен опстанак.

Бригадом су командовали потпуковник Ратко Граховац, пуковник Триво Вујић, који је погинуо 30. јуна 1992. године, потпуковник Станко Балтић, пуковник Бошко Пеулић, пуковник Рајко Радуловић, а последњи командант био је мајор Никола Штрабац. На челу бригаде у два наврата био је и потпуковник, касније генерал, Љубомир Обрадовић, који је ту дужност обављао с позиције начелника штаба бригаде.

Током четири ратне године 438 бораца ове бригаде је погинуло у борби, 72 су настрадали у другим околностима, 13 је нестало, а око двије и по хиљаде је рањено. Бригада је одликована орденом Карађорђеве звијезде.

Осињска бригада настале је на темељима Осамнаесте партизанске бригаде, у чијем саставу су на почетку били борци са подручја Осиње, Појезне, Церана, Црнче, Велике и Мале Сочанице, Мишинаца, као и Цвртковаца, Јелањске, Митровића и тако даље. Мјештани ових села на почетку су осигуравали и позадинско обезбеђење. Бригада је, неколико мјесеци након оснивања, по формацији имала два батаљона са позадинским јединицама.

Борци ове бригаде су, од појаве опасности до 12. јуна 1992. године, били српска села на линији Каурска обала – Тешића баре – Томасово брдо – Кнежевићи – Малојчани – Цер – Чорлино брдо – Торине, а онда су кренули у офанзивне акције. Заједно са осталим јединицама, уз 27. бригаду, Осињска бригада има важну улогу у ослобађању Дервенте, а у садејству са другим јединицама учествује и у ослобађању Брода.

Бригада је изгубила 104 борца, више од 600 је рањено, одликована је Медаљом Петра Мркоњића, а 1. марта 1994. године људство је интегрисано у 27. бригаду.

1. Делегација Општинске борачке организације Дервента
2. Начелник општине Дервента, господин Милорад Симић
3. Делегација Удружења „Ветерани Републике Српске“
4. Организација породица погинулих и заробљених бораца и несталих цивила
5. Делегација Борачке организације општине Прњавор
6. Делегација Општинске борачке организације Брод
7. Полицијска станица Дервента